ριζαν παντοῦ, γιὰ ν' ἀκούσουν καὶ καταγγείλουν ἐκείνους ποὺ θὰ τολμοῦσαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Τὰ κανόνια ἦσαν στημένα στοὺς δρόμους. Ἕνα ἀγγλικὸ πολεμικὸ εἶχε καταπλεύσει ἐπὶ πλέον στὸ λιμάνι τῆς Ζακύνθου. Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ τολμοῦσε καὶ μιὰ λέξι νὰ πῆ! Ἦταν χαμένος. Ἡ πολιτισμένη Ἀγγλία ἔτριζε τὰ δόντια της....

Μέσα σὲ λίγη ὥρα οἱ δήμιοι τοῦ Ἄγγλου διοικητοῦ ἔστησαν τὸ τρομερὸ κλουβὶ στὸ πλάτωμα, ἀντίκρυ στὸ σπίτι τοῦ θύματος. Τὸ κορμὶ τοῦ λεβέντη, ἀγνώριστο μέσα στὸ περίβλημα τῆς πόσσας, ἔστεκε σὰν σκάχτρο φρίκης καὶ ἀπογνώσεως. Κι' ὅλοι μ' ἀνατριχίλα ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Μόνο ἡ μάνα τοῦ Κλαυδιανοῦ ἔμεινε κάτω ἀπ' τὸ κλουβί. Κάθησε στὰ σκαλιὰ ποὺ ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ κύτταζε μὲ μαράζι τὸ μακάβριο θέαμα. Τὰ μάτια της πῆραν μιὰ ἀλλόκοτη ἔκφραση. Ἀγρίεψαν, στρογγύλεψαν τρομακτικά. Τὰ χείλη της σφιγγόντουσαν μὲ λύσσα. Κι' ἔξαφνα, ἕνα ἀποτρόπαιο γέλιο ἀντήχησε. Ἡ γρηὰ μάνα ἄρχισε νὰ φωνάζη μὲ στριγγὴ φωνή:

—Χά, χά, χά! Παντρεύεται ὁ γιός μου!.... Παίρνει τὴν πριγκηποποῦλα.... Τὴν πεντάμορφη βασιλοποῦλα!... Χά, χά, χά!...

Ἡ δυστυχισμένη γερόντισσα εἶχε τρελλαθεῖ. Τὸ φτωχὸ μυαλό της δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξη σὲ μιὰ τέτοια τραγωδία.

Ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα χρόνια ἔβλεπαν οἱ διαβάτες μὲ φρίκη τὸ ἀπαίσιο κλουβὶ κρεμασμένο ἀπέξω ἀπ' τὸ σπίτι τῆς τρελλῆς μάνας, ἡ ὁποία περνοῦσε μέρα καὶ νύχτα κάτω ἀπ' αὐτό, πότε γελῶντας καὶ πότε κλαίγοντας....

* * *

Δὲν εἶνε δημιούργημα τῆς φαντασίας αὐτὸ ποὺ διηγήθηκα. Εἶνε φρικτή, ἀλλὰ ἀληθινὴ ἱστορία, ποὺ τὴν διηγοῦνται ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ τῆς Ζακύνθου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Θυμοῦμαι μάλιστα πρὸ πολλῶν χρόνων, ὅταν ὁ πάππος μου μὲ πῆγε, μικρὸ παιδὶ ἀκόμα, περίπατο στ' ὡραῖο μας νησί, μοῦ ἔδειχνε τὸ ὕψωμα τοῦ Ἁγίου Ἠλία καὶ μοῦ ἔλεγε:

—Ἐκεῖ ἐκρέμασαν μέσα σὲ κλουβιὰ οἱ Ἄγγλοι τοὺς πρεῖς πατριῶτες τοῦ Ὑψίλιθου! Δέκα ὁλόκληρα χρόνια βλέπαμε τὸ φριχτὸ αὐτὸ θέαμα, ὥσπου μιὰ χειμωνιάτικη νύχτα γκρέμισε τὰ κλουβιὰ ἡ καταιγίδα....

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΑΝ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος σκοτώθηκε μὲ ξίφος σὲ κάποια πόλι τῆς Ἀραβίας.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος σύρθηκε ἀπὸ τοὺς βασανιστὰς που στοὺς δρόμους τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ στὸ τέλος ξεψύχησε.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς κρεμάστηκε στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὸ κλωνάρι μιᾶς ἐλιᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ρίχτηκε μέσα σ' ἕνα καζάνι μὲ βρασμένο λάδι, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ἐγλύτωσε καὶ πέθανε ἀργότερα στὴ Ρώμη ἀπὸ φυσικὸ θάνατο.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος σταυρώθηκε στὴ Ρώμη μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἰδίου, γιατὶ ἔκρινε ὅτι δὲν ἦταν ἄξιος νὰ πεθάνη στὴν ἴδια θέσι καὶ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ὅπως ὁ Χριστός.

Ὁ Ἰάκωβος ὁ πρεσβύτερος, ἀποκεφαλίστηκε ἀπὸ τοὺς διωκτες του στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὁ Ἰάκωβος ὁ νεώτερος, γκρεμίστηκε ἀπὸ πάνω ἀπὸ ἕνα ναὸ χωρὶς νὰ πάθη τίποτε ἀλλὰ κατόπιν ἐσκοτώθηκε μ' ἕνα ρόπαλο.

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος κρεμάστηκε στὴν πόλι Ἱεράπολι τῆς Φρυγίας.

Ὁ Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, κατὰ διαταγὴν ἑνὸς χριστιανομάχου βασιλέως, πάστηκε καὶ γδάρθηκε ζωντανός.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας δέθηκε ἐπάνω σ' ἕνα σταυρό, ἀπ' ὅπου ἐξακολουθοῦσε νὰ κηρύττη στὸν συναγμένο λαὸ μέχρις ὅτου ξεψύχησε.

Ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς σκοτώθηκε διὰ λόγχης στὸ Κορομαντὲλ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰούδας θανατώθηκε μὲ βέλη.

Ὁ Σίμων, ὁ ἐπαλεγόμενος Ζηλωτής, σταυρώθηκε στὴν Περσία.

Ὁ Ἀπόστολος Ματθίας στὴν ἀρχὴ λιθοβολήθηκε καὶ κατόπιν ἀποκεφαλίστηκε.

Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας λιθοβολήθηκε ἀπ' τοὺς Ἑβραίους στὴ Σαλαμῖνα.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποκεφαλίστηκε στὴ Ρώμη ἀπὸ τὸν τύραννο Νέρωνα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἕνας Γάλλος ἀρχιδεσμοφύλαξ, ὁ Μ. Φορέστ, ποὺ ὑπηρετεῖ στὴ φυλακὴ τῆς πόλεως Γκρενόμπλ, παρατέμφθηκε τελευταία στὸ πειθαρχικὸ συμβούλιο καὶ τιμωρήθηκε αὐστηρά, ἐπειδὴ.... εἶνε ποιητής! Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῆς ποιήσεως, ὁ Φορέστ ἄφινε τοὺς φυλακισμένους νὰ βγαίνουν ἀπ' τὴ φυλακὴ καὶ νὰ γυρίζουν ἐλεύθερα στὴν πόλι.

Ἔτσι εὕρισκε τὴν ἡσυχία του, ἔμενε στὶς φυλακὲς ὁλομόναχος καὶ περνοῦσε τὸν καιρό του, σκαρώνοντας ποιήματα. Κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε σὲ ποιοὺς νὰ τὰ διαβάζη, μάζευε πάλι κάθε μέρα στὸ γραφεῖο του μιὰ μεγάλη παρέα ἀπὸ φυλακισμένους καὶ τοὺς ἀπήγγελλε τὰ ποιήματά του.

Φυσικὰ ἐκεῖνοι, γιὰ νὰ ἔχουν τὴν εὔνοιά του, τὸν κολάκευαν καὶ τοῦ λέγανε, ὅτι οἱ στίχοι του ἦσαν ἀριστουργηματικοί, ἀνώτεροι τοῦ Ἀλφρὲντ ντὲ Μυσσὲ καὶ τοῦ Βερλαίν!

Ὁ δεσμοφύλαξ μεθοῦσε πειὰ ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἄνοιγε τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς κ' ἄφινε τοὺς καταδίκους νὰ πᾶνε νὰ πάρουν τὸν ἀέρα τους.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως παράγινε σιγὰ—σιγά, τὸ ἔμαθε ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν καὶ ὁ Φορέστ πλήρωσε μὲ τὴ θέσι του τὸν θαυμασμὸ τῶν φυλακισμένων πρὸς τὴν ποίησί του.

* * *

Εἶνε ἀδύνατον νὰ φανταστῆ κανεὶς ὥς ποῦ φτάνει ἡ ἀφοσίωσις τῶν σκύλων πρὸς τ' ἀφεντικά τους.

Στὴν αὐστραλιανὴ πόλι Βάγκα, τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλλίας, κάποιος κτηματίας, ὁ Σὰμ Λόκετ, εἶχε ἕνεν ὑπέργηρο σκύλο ἡλικίας 17 ἐτῶν. Ἐπειδὴ πειὰ δὲν τὸν νόμιζε ἱκανὸ νὰ τοῦ φυλάη τὸ σπίτι, μιὰ μέρα ὁ Σὰμ Λόκετ πῆρε τὸν σκύλο καὶ τὸν πῆγε μὲ τ' αὐτοκίνητό του σ' ἕνα καλοκύργο χτῆμα ποὺ εἶχε ἀγοράσει καὶ ποὺ βρισκόταν σ' ἀπόστασι 120 χιλιομέτρων ἀπ' τὴ Βάγκα, δηλαδὴ περίπου ὅσα ἡ Χαλκίδα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Τὸν ἄφησε ἐκεῖ γιὰ νὰ περάση ἥσυχα τὶς τελευταῖες του ἡμέρες καὶ ἔφυγε.

Ἔπειτα ἀπὸ τέσσερες ἡμέρες ὅμως, ἕνα ἀπόγευμα, ὁ Λόκετ εἶδε μ' ἔκπληξι νὰ μπαίνη στὸ σπίτι του ὁ γέρικος σκύλος του κατασκονισμένος, μὲ τὴ γλῶσσα μιὰ πιθωμη ἔξω κ' ἀποκαμωμένος ἀπ' τὴν κούρασι. Τὸ πιστὸ ζῶο εἶχε βαδίσει τέσσερα ὁλόκληρα μερόνυχτα θεονήστικο, γιὰ νὰ ξαναγυρίση κοντὰ στὸν ἀφεντικό του κ' ὁ Λόκετ τὸ κράτησε πειὰ στὸ σπίτι του.

* * *

Δυὸ Λονδρέζοι λωποδῦτες κλέψανε πρὸ ἡμερῶν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ μεγάλου χρυσοχόου Χάρρυ Νάλτυ, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀφήσει ἔξω ἀπ' τὸ κατάστημά του. Ἐπωφελούμενοι δηλαδὴ μιᾶς στιγμῆς ποὺ ὁ καταστηματάρχης κ' οἱ ὑπάλληλοί του ἦσαν ἀπασχολημένοι μὲ τοὺς πελάτες τους, ἀνεβήκανε στὸ αὐτοκίνητο, βάλανε μπρὸς τὸ μοτὲρ του καὶ φύγανε ὁλοταχῶς.

Ὅπως ἀνέφερε ἀμέσως κατόπιν στὴν ἀστυνομία ὁ χρυσοχόος Νάλτυ, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς θῆκες τοῦ αὐτοκινήτου του εἶχε φυλαγμένες τρακόσες λίρες —ποσὸν δηλαδὴ ἴσον περίπου μὲ 175.000 δραχμές— τὶς ὁποῖες εἶχε πάρει ἀπ' τὸ σπίτι του τὸ πρωΐ γιὰ νὰ πληρώση κάποιο χρέος του στὴν Τράπεζα.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ λωποδῦτες βρῆκαν τὶς τρακόσες αὐτὲς λίρες καὶ τὶς ἐτσέπωσαν, παρατῶντας τὸ αὐτοκίνητο σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προάστεια τοῦ Λονδίνου.

* * *

Τὸ πιὸ εὐτυχισμένο ἀνδρόγυνο τοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἀσφαλῶς ἡ μίστρες Μαρία Κοὺκ Χίκλυ κ' ὁ σύζυγός της, σπὸ Ρότσμον τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτείας Βιρτζίνια.

Ἡ Μαρία Κοὺκ πέθανε τελευταίως καὶ ὥρισε γενικὸ κληρονόμο τῆς περιουσίας της, ποὺ ὑπολογίζεται σ' ἑκατὸ χιλιάδες δολλάρια, τὸν σύζυγό της. Μέσα στὴ διαθήκη της γράφει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ σύζυγός μου ἦταν γιὰ μένα σύντροφος κι' ὁδηγὸς σ' ὅλη μου τὴ ζωή. Τοῦ εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ γιὰ τὴ συντροφιά του».

Πιὸ κάτω, σ' ἕναν κωδίκελλο τῆς διαθήκης, ἡ Χίκλυ γράφει τὰ ἑξῆς πρὸς τὸν σύζυγό της.

«Ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογῆ καὶ νὰ σὲ φυλάη ἀπὸ κάθε κακὸ κι' ἀπὸ κάθε δυστυχία, πολυαγαπημένε μου. Εἴθε, τὰ χρόνια ποὺ σοῦ μένουν νὰ ζήσης, νὰ σοῦ φέρουν κάθε ποθητὴ εὐτυχία. Δὲν μὲ στενοχώρεσες σὲ τίποτε, στὴ ζωή μου, δὲν μ' ἀρνήθηκες τίποτε, καὶ δὲν βρίσκω λόγια νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου γιὰ ὅ,τι ἔκανες γιὰ μένα».